

[Statsministeren.]

en isolation og en deltagelse i et nordisk militærforbund rent økonomisk ville have medført større ofre.

Fra et dansk synspunkt er der måske samtidig grund til at fremhæve, og vi har fremhævet det, at der selvfølgelig er bestemte grænser for, hvad vi kan magte at tage imod af militært materiel. Den forsvarsordning, vi skal have, skal naturligvis ligge indenfor forsvarlige og rimelige rammer, og det værn, Danmark nødvendigvis må tilvejebringe, skal skabes *samtidig* med, at genopbygningen fortsætter, og at vor sociale standard bevares.

Under de samtaler, udenrigsministeren har ført og i disse dage fører i Amerika om disse ting, har man erklæret sig helt indforstået med disse synspunkter.

Lad mig sluttelig også sige en bemærkning om den kommunistiske påstand, at regeringen eller rigsdagens flertal ved deres stilling til Altantpagten har villet engagere Danmark i en angrebskrig mod Sovjetunionen. Den er så meningsløs og urimelig, at man vel overfor tænkende mennesker knapt behøver at imødegå den.

Der kan ikke være noget land i verden, som er mere interesseret i freden og fredens bevarelse end Danmark. I pagt med vor inderste overbevisning har vi blot det ønske at arbejde for fred. Fred og forståelse mellem alle folk er da også det mål, vi har tilstræbt i dansk udenrigspolitik, men vi har som sagt lært, at vor vilje til fred og vor vilje til neutralitet ikke sikrer os mod at blive trukket ind i en ny krig. Det, at stå helt alene i verden, var i dag for Danmark den farligste situation. Når vi er gået ind i et samarbejde med andre fredsvillende lande, er det ikke først og fremmest med tanken på at få hjælp i en krig, men det er i overbevisningen om, at et fast organiseret samarbejde mellem fredsvillende lande vil kunne spare verden for en ny krig. Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen drister sig til at tale om os som folk, der forbereder en ny 9. april, (Aksel Larsen: Har hidført en ny 9. april!) har hidført? Ja, vi er da ikke blevet besat endnu. Jeg ved ikke, om det er en trusel, det ærede medlem udslynger? Jeg har læst adskillige gange den propaganda fra kommunistisk side, at vi forbereder en ny 9. april. Når der bruges sådanne vendinger i den kommunistiske propaganda, er det blot et led i deres sædvanlige „stop tyven“-propaganda.

Jeg tror ikke, at krigen truer eller kan komme til at true fra noget demokratisk land. Jeg er helt enig med den norske stats-

minister, når han i stortinget fornylig erklærede, at de eneste ideologier, som kan være interesseret i krig, er de, som bygger på diktatur. Historien har endnu ikke noget eksempel på, at et demokratisk styret land frivilligt giver sig diktaturet i vold. De fascistiske og de kommunistiske diktaturer er alle uden undtagelse kommet til verden under eller umiddelbart efter en krig eller i en nødsituation, som har sit udspring i en krig. På baggrund af dette faktum kan de tyske kommunisters stilling til Hitlernazismen under mellemkrigsårene give enhver noget at tænke på. Det samme gælder den fanatiske kamp, som vore dages kommunister nu efter ordre fører mod Vesteuropas økonomiske genrejsning. Det kan kun være tilhængere af diktatur, som ser deres chance i krig og nød. Demokratierne kan aldrig være interesseret i andet end fred. De demokratiske partier må bygge deres eksistens på frivillig tilslutning fra frie borgere. Da intet folk frivilligt vælger krig, må de demokratiske partier bygge deres politik på ønsket om fred, og de må gå ind for en politik, som fører til størst mulig velstand og tilfredshed hos et folk. Faren for krig vil derfor aldrig true fra et folkeligt selvstyret land, og en pludselig angrebskrig fra et demokratisk styret land tror jeg er utænklig.

De spørgsmål og betragtninger, der iøvrigt fra de ærede ordførere er fremført om økonomiske, forsynings- og forsvarsmæssige problemer, vil blive besvaret af finans-, handels- og forsvarsministeren, og jeg skal slet ikke fordybe mig i det.

Jeg vil til slut gerne have lov at rette en tak til samtlige danske partier, som gennem sagligt samarbejde har øvet en indsats for, at rigsdagssamlingen har fået det forløb, som resultaterne udviser. Uanset den saglige meningsforskel er det ved fælles arbejde lykkedes at løse en række store og for vort lands fremtid afgørende problemer i den del af samlingen, vi nu har bag os. Jeg takker de partier, og jeg takker hvert enkelt rigsdagsmedlem, der har øvet sin saglige medvirken hertil.

Jeg har ofte betonet, at regeringen er sig bevidst, at den er en mindretalsregering og søger at gøre sit arbejde med hensyntagen til denne kendsgerning. Om dette arbejde er gjort godt eller dårligt, er det ikke min sag her og på nuværende tidspunkt at udtale nogen dom over.

Regeringen har ikke i dag, lige så lidt som da vi begyndte, politiske aftaler om støtte med noget politisk parti. Det er derfor klart, at vi, så længe vi selv skønner det forsvarligt,